

El llibre català entre 1959 i 1974

1. La situació el 1959.
 - a. Els efectes de vint anys de prohibicions i limitacions: el baix nombre de llibres editats, malgrat la tímida política d'obertura a partir del 1945. Característiques del llibre català de post-guerra. Les edicions a l'exili i les edicions clandestines.
 - b. Les empreses editorials: editorials d'abans de la guerra (Barcino, Alpha, Balmes, Bagañà) i les noves editorials (Selecta, Aymà, Dalmau i Jover, Albertí, Raixa, Els Llibres de l'Ossa Menor, Lletres Valencianes, L'Espiga, Arimany). Les escadusseres edicions catalanes d'empreses dedicades al castellà (Joventut, Destino, Teide, Ariel). Les edicions de l'Institut d'Estudis Catalans, les edicions de bibliòfil i les edicions d'àmbit local.
 - c. Els problemes de la difusió i de la promoció del llibre català. L'actitud de les llibreries i de les distribuïdores, les parades de llibres patriòtiques, les subscripcions. El paper de la Festa del Llibre. L'actitud dels lectors davant el llibre català.
2. L'evolució de 1959 a 1974.
 - a. El boom dels anys 60: el canvi de política del Ministeri d'Informació i Turisme. L'aparició de les primeres revistes periòdiques. La renovació de les empreses: intent de canvis a la Selecta; la nova empresa Aymà-Proa; el Club dels Novel·listes; la iniciativa de Vergara en el camp de les traduccions. Origen i creixement d'Edicions 62; les editorials d'inspiració religiosa (Estela, Nova Terra, Llibres del Nopal, Casal i Vall, les Publicacions de Montserrat). Les col·leccions catalanes dels grans editors en castellà (Joventut, Plaza i Janés, Bruguera, Herder, Molino, Mateu, Alfaguara, Grijalbo). La proliferació de noves editorials (Edima, Llibres de Sinera, Anagrama, Pòrtic, Tàber, Daedalus, L'Estel, Garbí, Tres i Quatre). El llibre infantil (Artigas, Anxaneta, Jaimes, Lumen, Aymà, Edicions 62, La Galera). L'augment de les edicions erudites i de les edicions locals. Gramàtiques i diccionaris i llibres escolars. La Gran Enciclopèdia Catalana. Els llibres no comercials en català.
 - b. La crisi de 1969-1971: la crisi d'Edicions 62. L'Enciclopèdia Catalana i les seves crisis. La crisi de Distribuïdora Ifac. La desaparició d'empreses i la disminució de títols. La desorganització de la distribució. Els canvis radicals en la política editorial: disminució dels títols religiosos i de les traduccions. El problema del tiratge i dels preus. La retribució dels autors.
 - c. La reacció dels anys 70: Creació i renovació d'editorials. Les noves distribuïdores. El Club del Llibre. L'augment i normalització relativa de les publicacions periòdiques. L'actitud de la premsa diària i de la ràdio i la televisió. El canvi de política del govern respecte a les llengües i cultures dites regionals. L'ensenyament del català i l'augment del públic lector.
3. Els problemes que cal resoldre cara el futur:
 - a. Manca d'empreses adequades: falta de professionalitat, l'edició catalana com a activitat marginal, manca de capitals, manca de coordinació i d'ajudes, desconfiança dels medis financers, falta de realisme, molts plantejgs empresarials.
 - b. Manca d'una política editoria coherent: problemes de qualitat, de preu, d'oportunitat, de manca de publicitat. Llibres de butxaca i edicions populars. Els llibres de regal. La promoció d'autors.
 - c. Manca encara, un públic suficient: condicionaments polítics del problema.

"Decadència": Decline and fall or spiritual regeneration?

Eduard Valentí i Fiol's recent monograph has convincingly ascribed the ideological centre of modernisme to the diffuse theories of the krausista movement. Yet for all the vitalist and regenerative idealism of Giner de los Ríos and his followers we find Rusiñol, through the medium of an alter ego, speaking of the artist who is 'un amante de los primitivos, creyendo en una decadencia y esperando una reforma'. I would like to examine this apparent paradox with reference to the writings of the Cau Ferrat group and to challenge a number of critical terms - evasión esteticista, decadencia, buen sentido, - now become critical commonplaces, in the light of a number of significant ideological and aesthetic developments which were to be fundamental in the formation of one aspect of modernisme and, subsequently, of modernismo and the Generation of 1898. Any interpretation of modernisme cannot afford to neglect an idea which Cansinos Assens described as 'un nexo común y fuerte', an idea which this paper seeks to define.

Richard A. Cardwell

Miquel de Palol, "Camí de llum"

Despite the omissions and negative assessments perpetuated in Joan Fuster's recent Literatura catalana contemporània, a positive reappraisal of Catalan prose fiction from the early years of this century continues to gather momentum. Casellas' Els sots feréstecs (1901), Victor Català's Solitud (1905) and Bertrana's Josafat (1906) are now firmly reinstated as outstanding expressions of the modernista sensibility and predicament, and as important novels in their own right. This paper will attempt to set Palol's Camí de llum (1909) in the same perspective, through a consideration of theme, symbolism, structure and technique.

Alan Yates